

Udateret. Muligvis perioden 1901-1902

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Det kan muligvis være skrevet i sommerferien mens Olivia Holm-Møller boede hos Signe og Thora Constantin-Hansen.

Omtalte personer:

Marie Bertelsen
Signe Constantin-Hansen
Elisabeth Holm-Møller
Jakob Knudsen
Elise Konstantin-Hansen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen om deres venskab, som hun ikke ønsker skal gå i stykker selvom hun opfører sig "troldet". Derudover vil hun gerne beholde sit kvistværelse hos søstrene. Afslutningsvis fortæller hun om sin sommerferie.

TRANSSKRIFTION

Kære Thora! Rar eller troldet - jeg ved det ikke rigtig - men du faar tage mig som jeg er, jeg kan ikke gøre for det forfærdelige i mig. Det er da ogsaa saa aldeles ligegyldig, enten det er oppe i dette Øjeblik eller ej, De ved jo det er der. - Og jeg holder da f.E. ogsaa akkurat lige meget af dig enten du i Øjeblikket er forfærdelig rar el. mindre - det tror jeg da, jeg ved jo, det rare er der - og meget mere med dig da, du er fast, og saa gaar Venskabet vel ikke istykker, om ogsaa jeg er meget løs paa Traaden og troldet - altsaa - haaber ikke du "siger mig op" hverken af den lille Krog i dit Hjærtetekammer eller af mit lille Kvistværelse. Jeg er jo angst, for ak! ens Vært burde aldrig kende en saa nøje som du kender mig - eller ogsaa meget nøjere. - "Prikken" Thora, "Prikken"! Jeg længes meget efter et Par smaa Arme omkring mig og efter et varmt Hjærte mod mit kolde, ja længes egentlig ikke - det er jeg for fornuftig til - men glæder mig meget til den Tid, da det kommer, og da, synes jeg nu, vil jeg prøve at erobre endnu lidt mere af den lille Hjærtetekrog - maa jeg? Glæder mig meget - meget!

Hvad mon det er for "et fjærde Hus" De færdes i? Jeg kan slet ikke tænke mig noget saadant, med mindre det lille i Vest har faaet det Navn, og det er dog for galt - skønt De jo før har boet i W.C. - Vrøvl, men hvad er det fjærde Hus for et?

Her er meget stille, jeg faar god Tid til at tænke mig om, prøver om muligt at gøre min bløde Hjærne og bløde Hjærte lidt fastere, det lykkes nok.

Den mest "dannede" i Omgangskredsen er en ung Mejerist, der læser "Terje Vigen"¹ med norsk Tonefald og Følelse -

særlig Følelse - og engang imellem byder mig en frisk Skraa. Han er for Resten meget rar. Ellers vandrer jeg lange ensomme Ture langs med Stranden og ser Solnedgang (!) for Resten noget af det dejligste jeg har set, men det lyder jo gyselig sentimentalt hvad det i Grunden slet ikke er. - Og saa spiser jeg - til den store Guldmedalie forsikrer jeg. De skal se, der inden September blir lidt af en Kugleform ved mig, om end ikke andet end i det ydre. Og saa varer min Dag lige fra 5 Morgen til 11 Aften. Naar jeg nu fortæller, at jeg gaar i et ildrødt Liv, stor Hat og Sandaler, saa ved De omtrent ligesaa meget som Øjvind fik at vide gennem [Marrits?] Brev, nemlig at hun spiste, sov og arbejdede. Den første August rejser Elisabeth og jeg nok til Skagen, jeg glæder mig meget, forfærdelig meget, og saa skal jeg hjem at arbejde. Mon du til den Tid endnu er i Aagaard? Jeg tænker tit paa, hvordan det vel gaar med Malingen paa Skolen, det blir morsomt at se, naar den blir færdig. Nu rejser saa snart alle de rare Piger fra Aagaard, jeg takker Guderne (i mit stille Sind "selvfølgelig") at jeg for længst er borte derfra - ganske og aldeles borte, aldeles ikke [Læsende?] mere hverken der eller hos dig og aldrig blir det mere. - Jeg rødmer helt om i Nakken, naar jeg tænker paa mig selv "som saadan". Farvel Thora, nu slutter jeg, det er dog bare for at forsikre dig, at det virkelig er aldeles ligegyldigt enten jeg tilsyneladende er rar eller ej. Du kan aldeles ikke se det af et Brev. Men tro kun paa, at der i Bunden er ganske lidt godt altid og hold godt fast paa mig Thora, for jeg er frygtelig løs. Har De endnu ikke faaet nok af Børn, eller ønsker De stadig endnu én? Vil du hilse Elise og Signe og Bertel! Ja Knudsen havde rigtignok Ret, I er nogle "dejlige Damer", de dejligste jeg kender. Olivia. Der er nu dog alligevel noget af et Offer i Deres Venlighed imod mig - nægt det om De kan!

Det var jo meningsløst andet nu i Begyndelsen.
Men det gør ikke noget - hellere det.
Paa onsdag Aften til Skagen - Hurra!

¹ Henrik Ibsen: Terje Vigen, trykt første gang i 1862.

Kære Thor! Bas eller troldet - ja ved det
ikke rigt, - men du faar love mig som jeg, i, i kan
ikke gaa for det forfædte i mig. Det er da ogsaa
saa aldeles liggyldigt, enten det er oppe i dette Øjeblik eller
ej, Du ved jo det selv. - Og jo, holdes da f. t. ogsaa
altid lige meget af dig, enten du i Øjeblikket er forfædte,
vel et minde - -, det tror jeg da, i, i ved jo, det var et
der - og meget mere med dig da, du er fast, og saa
gaa Venskabet vel ikke isynder, om ogsaa jeg er meget løs
paa Træden og troldet - allsaa - haaber ikke du
siger mig op "hvad er af den lille Krog i det Hjørnekam-
mer eller af mit lille Kristbillede. Ja, ja august,
for at: en Vort kunde aldrig kunde en saa rigt som
du kendt mig - eller ogsaa meget nøjere.
- "Prithen" Thor, "Prithen"! ja længes meget efter
at se smaa smaa omgivelser mig og efter et varmt Hjerte

med mig kille, ja længe lykkeligt ikke - det er
for fornuftigt til mig selv, mig selv til den Tid, da
det kommer, og da, og da er mig, mig er mig og andre
mænd til mig af den lille Højde - mig er ²
Glad mig mig mig!

Harde men det for sig, gjorde Min? De findes i? Kan slet
ikke berolige mig, angriber snarere, ~~uden~~ med minde det lille
Nest bestræft det at være, og det er dog for gælle - skriv det
for det har borte i W.C. - Værst, men hvad er det
gjorde Min for ud?

Det er meget stille, i det gode Tid til at høre mig om, og om
om mig, at gør min Blode Hjerte og Blode Hjerte lidt
Søden, det lykkes os.

Den mest "dramatiske" i "Længselens Døds" er en ring "Myzma",
der blev "søgt" i "den" nord "Torsfeld" og "Fillea" —
1844 Fillea — og "søgt" i "den" syd "den" "Fisk" "Havn".
Havet er for "Pesten" meget "rød". Fillea "søgt" i "Længselens"
"Længselens" "Fisk" "Længselens" og "den" "Længselens".
For "Pesten" "søgt" at "den" "dødt", "den" "søgt", "den" "søgt"

[illegible]

den bliggen.
 De var vist for slægt, i det samme Budskab
 med alle Sprog, skriftligt) at i fortidens store
 drage - ganske og aldeles borte, aldeles ikke. Lærende
 over hvilken det alle hos dig, og aldrig blev at
 over. - Prosten selv om det, men is. Lænde som
 mig selv, som saadan.

Enkel Thora, min stilles is, det er dog bare for at
frisker dig, at det virkelig er aldeles ligegyldigt
enten is tilgueladende er var eller ej. Du kan
aldeles ikke se det af et Brev. Men lad kun
gaa, at det i Bunden er ganske lidt godt altid og
hold godt fast paa mig Thora, for is er en frygtelig lød.

Har du endnu ikke faaet nok af Børn, eller ønsker
du stadig endnu en?

Vil du hilse Ellen og Signe og Beret! Ja Knudsen
harde mig nok Ret, I er nogle "dygtige Damer", de
dygtigste i Kreds.

Olivia.

Det er min dog alligevel noget af et Offer i Deres
Venlighed mod mig, - naa! det om De kan!
Det var jo meningsløst andet min i Begyndelsen.

Men det gør ikke noget - hold bare det.

Paa Onsdag Aften til Skagen - Huset!